

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 22. september 2016 i sag nr. BS 4A-1496/2015:

A
...
...
mod
Ankestyrelsen
Teglholmsgade 3
2450 København SV

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er anlagt den 28. august 2015.

Sagen drejer sig om, hvorvidt A har været udsat for en arbejdsskade med at løfte bordplader under sit arbejde for JPH Concept A/S, herunder om der er årsagssammenhæng mellem den påståede arbejdsskade og hans ryggener. Ankestyrelsen har senest ved afgørelse af 19. maj 2015 afslået at anerkende, at der er tale om en arbejdsskade.

Sagsøgeren, A, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, Ankestyrelsen, tilpligtes at anerkende, at A den 2. september 2009 blev pådraget en arbejdsskade, jf. arbejdsskadesikringslovens § 6, stk. 1.

Sagsøgte, Ankestyrelsen, har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Procesbevillingsnævnet har den 30. juni 2015 meddelt A fri proces.

Retslægerådet har besvaret en række spørgsmål til brug for en sag mellem A og JPH Concept A/S. Retslægerådets besvarelse har været fremlagt i den foreliggende sag.

Forklaringer

A har forklaret, at han i dag er førtidspensio-

nist. Den 1. april 2008 startede han hos JPH Concept A/S. Forud herfor har han haft forskelligt arbejde, hvor han har skullet løfte ting. Han har altid haft arbejde, siden han gik ud af skolen. De var glade for ham hos JHP Concept, da han var god til at løfte. Dengang trænede han også meget, og han har gået til atletik, roning mv. Han har altid brugt sin krop meget.

Forud for arbejdsskaden den 2. september 2009 har han ikke haft problemer med ryggen, og han arbejdede på fuld tid op til da. De problemer, der i papirerne er omtalt med hans ryg fire år forud herfor, var ikke noget særligt. Han var ikke til læge med det, og det er noget, han selv har givet oplysninger om. Det var alene lidt ømhed og træthed i ryggen.

Han ved ikke, hvordan det er opstået, at der af papirerne fremgår, at han havde smerter i ryggen otte-ni dage forud for den 2. september 2009. Han havde ikke rygproblemer forud herfor.

Den 2. september 2009 mødte han kl. 7 eller 7.30. Det var en normal arbejdsdag med montering af møbler. Lige omkring fyraften kom han tilbage på lageret. Han kom tilbage sammen med Villy og Leif. Kelly var lagerchefen. Kelly sagde, at der var en bordplade, der skulle tages frem, idet den skulle bruges næste dag. Der lå en række bordplader i én stabel. Normalt lægges bordpladerne som bøger ind i en reol. De pågældende bordplader var 140 x 200 cm. Kelly havde ikke nået at lægge bordpladerne i reolen. De var nu tre mand, der løftede alle pladerne i den ene side, hvorefter vist nok Villy kørte en gaffeltruck ind til at holde, og så løftede de tre i den anden side af pladerne, hvorefter Villy spang ud af gaffeltrucken og trak den nederste plade, som de skulle bruge, ud. Han var 24 år på det tidspunkt. Det var i det andet løft, at det gjorde ondt i ryggen. Han har nok sagt av. Det har aldrig gjort ondt på den måde før. Han boede på Enø på det tidspunkt. Han kørte hjem i firmabilen, og det gjorde mere og mere ondt på vejen hjem. Det gjorde så ondt, at han om aftenen slet ikke kunne sidde på toilettet. Han gik straks i seng. Han ville melde sig syg næste dag, men da han havde den ene af firmaets to biler, følte han, at han blev nødt til at køre ind på arbejde. Han kørte derind og sagde, at han intet kunne gøre på grund af det, der var sket den foregående dag. Der blev fra arbejdspladsen ringet til en kiropraktor, og han fik kontanter i hånden af sekretæren, Vibeke, der også var den, der ringede til kiropraktoren.

Det er et lille firma med få ansatte, og han har ikke overfor nogen lagt skjul på, at han var blevet syg med ryggen. Han lånte nu en anden bil og kørte til kiropraktor i Hundige, hvor der blev taget røntgenbilleder. Han kunne næsten ikke stå på benene. Efter behandlingen hos kiropraktoren kørte han tilbage på arbejde, hvor han kæreste kom og hentede ham. Hans arbejdsplads lovede at anmelde skaden, men gjorde det ikke.

Den 4. september 2009 var han hos sin egen læge, hvor han fik en indsprøjtning i ryggen. Det hjalp mod smerterne i fire timer. Han mener, at han deref-

ter var hos kiropraktoren igen.

Den 5. september var der et forløb hos vagtlægen. De var hjemme hos ham to gange, og han var selv henne på skadestuen én gang. Han var meget forpint. Han har ikke noget sted sagt, at han har haft smerter i ni dage forinden.

Op til den 2. september 2009 passede han både sit arbejde og sin træning uden problemer.

I oktober 2009 blev han opereret. I december 2009 var han tilbage i en uge på arbejde, med han kunne ikke klare det, hvorefter han måtte stoppe. Han har ikke til hverken til sin egen læge, kiropraktor eller vagtlæge sagt noget om, at han havde smerter i otte-ni dage forud for skaden. Det må være en misforståelse, der er sket. Det er muligt, at han har oplyst noget om timer, men han har aldrig på noget tidspunkt sagt dage. Han havde ikke smerter forud for løftet af bordpladerne.

Leif Carlsen har som vidne forklaret, at han har arbejdet med **A** igennem ca. to år hos JPH Concept. De arbejdede som møbelmontører. Nogle gange arbejdede de også på lageret og læssede biler.

Han husker episoden den 2. september 2009. Det var sidst på dagen. De var tre eller fire, der havde været rundt og montere. Da de kom tilbage, skulle de læsse bilerne til næste dag. Der lå 22 eller 23 bordplader i størrelsen 80-90 cm i bredden og 180-200 cm i længden. Bordpladerne lå på en palle. Normalt tager man en plade af gangen og ligger den ind i en reol. De skulle skynde sig, for det var ved at være fyraften. **A** prøvede nu at løfte 20 plader i den ene ende, men det kunne han ikke. To andre kom til og hjalp, og så lykkedes det. Han husker det som, at Villy så kunne vride de to nederste plader ud. Pladerne vejede ca. 35 kg stykket.

Næste morgen kom **A** omkring kl. 7.30 med sin kæreste, og han kunne næsten ikke gå. Han husker, at **A** kom til kiropraktor. Han husker ikke, at der blev benyttet en gaffeltruck i forbindelse med, at de nederste bordplader kom fri, men det kan godt være, at det har været sådan. De har før fået de nederste plader ud på den måde, men der har stablen af plader været mindre. Han husker ikke, om **A** sagde av, men han husker, at **A** gav op, da han prøvede at løfte pladerne alene. Han husker, at **A** den næste dag nærmest krøb ud af bilen.

Villy Andersen har som vidne forklaret, at han har været ansat i JPH Concept siden den 27. oktober 2008. Han blev ansat efter **A**. De har monteret møbler og læsset biler sammen. Han husker episoden. Han mener, at det var først på dagen. Foreholdt bilag 16 kan det godt være, at det var sidst på dagen. De skulle finde nogle bordplader frem, som lå i bunden af en stabel. Pladerne vejede ca. 35 kg stykket. Der lå i hvert fald ti plader. Det var vidnet, Leif, Kelly og **A**. Det skulle gå stærkt. **A** løftede i den ene ende

af pladerne. De to andre løftede så i den anden ende, hvorefter en gaffeltruck kørte ind under. Vidnet kørte pladerne væk, så de nu kunne tage den plade, de skulle bruge. A sagde måske et eller andet, men han plejede ikke at pibe.

Næste morgen så vidnet, at A dårligt kunne gå. A sagde, at han havde frygteligt ondt, og at han skulle til læge.

Normtalt tager man en plade af gangen og sætter den i en reol. Det har nok været dovenskab, at tingene blev grebet an på den måde, de gjorde den pågældende dag.

Kelly Sean McDermott har som vidne forklaret, at han var ansat hos JPH Concept fra 2005 til 2011. Han har arbejdet sammen med A. Hans primære opgave var møbelmontering. Vidnet var kørselsleder og leder for montørerne.

Det kan godt passe, at episoden fandt sted den 2. september 2009. Det var sidst på dagen, og de skulle gøre klar til turen næste dag. A prøvede at pille en bordplade ud, men kunne ikke. Så var de tre mand, der løftede. Pladerne var 180 x 90 eller 200 x 90 cm. De vejede omkring 30-40 kg stykket. Der har nok været ca. 20 plader i stakken. Han mener, at det var Villy, der trak den plade ud, da de andre løftede de andre op. De var tre, der løftede op i den ene side, hvorefter en gaffeltruck løftede i den anden side. A sagde, at han ikke kunne klare det alene, og han mente, at han havde fået et smæld i ryggen. Han så A næste morgen, og da havde A svært ved at komme ind i den bil, han skulle køres hjem i.

Parternes synspunkter

A har i påstandsdokument af 23. juli 2016 gjort gældende:

"...

at sagsøger den 2. september 2009 var udsat for en arbejdsulykke, da han ved sit arbejde med løft af tunge bordplader på sin arbejdsplads blev pådraget en rygskaide,

at ulykken den 2. september 2009 har været den udløsende årsag og/eller medvirkende årsag til sagsøgers ryglidelse og

at sagsøgte derfor skal anerkende, at sagsøger den 2. september 2009 blev pådraget en arbejdsskade, der er omfattet af lov om arbejdsskadesikring.

..."

Ankestyrelsen har i påstandsdokument af 11. august 2016 gjort gældendet:

"...

Det gøres gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 19. maj 2015 (bilag 41), hvorved Ankestyrelsen afviste at anerkende *A's* lænderygsmarter som en arbejdsskade omfattet af lov om arbejdsskadesikring § 6, stk. 1.

Det er *A*, der har bevisbyrden for, at lovens betingelser er opfyldt.

Ingen hændelse

Der er ikke tidstro lægelige oplysninger, der understøtter, at der den 2. september skulle være indtruffet en hændelse. De tidstro lægelige oplysninger peger i modsat retning.

Den 3. september 2009 henvendte *A* sig til kiropraktor (bilag A), da han havde ryggener (lumbago-ischias dex). Kiropraktoren har noteret, at smerterne havde været i 8-9 dage med gradvis forværring, samt at *A* ikke kunne sætte det i forbindelse med noget bestemt. Det er derudover noteret, at *A* er møbelmontør og har båret for meget. Det er endvidere noteret, at udstrålende smerter (Strå. til dex. ben) begyndte 3-4 dage inden besøget.

Der er intet grundlag for at antage, at kiropraktorens journalnotater er udtryk for kiropraktorens egen vurdering. Det er derimod efter sit indhold og detaljeringsgrad baseret på oplysninger fra *A*.

Lørdag den 5. september 2009 kontaktede *A* Lægevagten (bilag 13). Han ringede først op til Lægevagten Region Syd kl. 15.38. Vagtlæge Søren Faurschou har noteret, at patienten oplevede stærke smerter i ryggen med udstråling. Smerterne var startet for ti dage siden. Eftersom patienten befandt sig ved Næstved, henviste Søren Faurschou til lægevagten der.

Samme dag klokken 15.51 kontaktede *A* Lægevagten Region Sjælland (bilag 13). Vagtlæge Peder Jelding Dannemand har noteret, at *A* havde haft rygsmerter gennem ni dage, der nu var forværret. Vagtlægen har eksplicit noteret, at der ikke havde været nogen traumer.

Den 16. september 2009 blev *A* undersøgt på Københavns Privathospital (bilag 8, side 6). Her er det noteret, at han cirka fire år tidligere havde haft en episode med lave lænderygsmarter med udstråling til højre ben, der forsvandt spontant. Notatet omtaler endvidere smerter i lænden, der var startet to uger forinden. Det nævnes desuden, at han er møbelmontør og har tungt fysisk arbejde, men der omtales intet traume.

Den 30. september 2009 var *A* igen på Køben-

havns Privathospital. Rygsmerterne var aftaget, men bensmerter tiltaget (udstråling), og der var indikationer for operation. Det er videre noteret, at ^{A's} arbejde var ganske rygbelastende med tunge gentagne løft i vanskelige arbejdsstillinger, og at han har anmeldt ryggen som en arbejdsskade. Der omtales fortsat intet traume.

De divergerende oplysninger om selve hændelsen, jf. straks nedenfor, understøtter også, at der ikke var en hændelse.

Ikke årsag til en personskaade

Selv hvis der har været en hændelse den 2. september 2009, er det ikke dokumenteret, at hændelsen er årsag til en skade.

Det må tillægges betydelig bevismæssig vægt, at ^A i umiddelbar tidsmæssig forbindelse med 2. september 2009 som beskrevet ovenfor til to forskellige vagtlæger (bilag 13) og til kiropraktoren (bilag A) har forklaret, dels at generne var startet 7-10 dage før 2. september 2009, dels at han havde oplyst, at der ikke var noget traume.

For så vidt angår hvilket hændelsesforløb, der skal lægges til grund, gøres det gældende, at oplysningerne i ^A oprindelige anmeldelse (bilag 1) og uddybningen heraf (bilag 2) må lægges til grund. Det fremgår heraf, at skaden skete, mens han løftede en bordplade på 35-45 kg alene. Det er endvidere angivet i anmeldelsen, at han løftede meget i løbet af en dag. Dette antyder, at skaden efter ^{A's} egen opfattelse eventuelt skyldtes belastning over længere tid og dermed ikke en hændelse eller påvirkning, der er skete pludseligt den 2. september 2009.

I løbet af 2010 ændrede ^A imidlertid forklaring til, at han nu havde løftet 600-900 kg sammen med to kollegaer (f.eks. bilag 5). Denne forklaring har han siden fastholdt, og den er blevet understøttet af vidneudsagn fra kollegaer.

Ankestyrelsen har korrekt vurderet, at kollegaernes vidneforklaringer ikke kan rummes i ^{A's} oprindelige forklaring. De kan derfor ikke lægges til grund ved fastlæggelse af det faktiske hændelsesforløb. Det samme gør sig gældende for ^{A's} reviderede forklaringer fra 12. april 2010 og fremefter.

Ankestyrelsens bevismæssige vurdering og håndtering af oplysningerne i sagen er i overensstemmelse med U2005.1346H, U 2006.796H og U 2006.839H, hvorefter der lægges afgørende vægt på den oprindelige forklaring.

Det påhviler ikke Ankestyrelsen at pege på andre årsager til den personskaade, som ^A vil have anerkendt som en arbejdsska-

de. Det forhold, at det ikke er oplyst, hvilke eventuelle andre årsager, der er til ^{A3} gener, godtgør ikke, at ^A er påført en arbejdsskade.

Ankestyrelsen har på den baggrund vurderet sagens beviser og er med rette nået frem til, at der ikke er ført tilstrækkeligt bevis for, at der skulle være sket en arbejdsskade den 2. september 2009.

Retslægerådets udtalelse af 1. oktober 2014 (bilag 39) bygger på en forudsætning om, at der er indtrådt skade i forbindelse med et tungt løft den 2. eller 3. september 2009. Udtalelsen kan derfor ikke tillægges nogen betydning ved en pådømmelse af om hændelsen har fundet sted eller om der er indtrådt en skade den 2. september 2009.

Desuden skal det fremhæves, at Retslægerådet bemærker, at ^A har en for alderen usædvanlig degenereret lænderyg (svar ^A), samt at "skaden" var den udløsende faktor men ikke i sig selv var egnet til at forårsage en traumatisk diskusprolaps. Selv hvis ^{A3} ændrede forklaring om hændelsesforløbet lægges til grund, er der fortsat ikke ved sagens lægelige akter – herunder Retslægerådets udtalelser – ført bevis for, at ^A som følge af hændelsen er påført en personskade i arbejdsskadesikringslovens forstand.
..."

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter § 5 i arbejdsskadesikringsloven forstås ved en arbejdsskade en ulykke, der er en følge af arbejdet eller de forhold, det er foregået under.

Efter § 6 forstås ved en ulykke i arbejdsskadesikringslovens forstand en personskade forårsaget af en hændelse eller påvirkning, der sker pludseligt eller inden for fem dage.

Det er ^A, der har bevisbyrden for, at der er tale om en arbejdsskade.

De afgivne forklaringer om hændelsesforløbet den 2. september 2009 afviger fra det forløb, ^A har beskrevet i sin anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen den 29. september 2009 og uddybningen heraf den 13. november 2009 (bilag 1 og 2).

Hertil kommer, at ^A kort efter den 2. september 2009 til to forskellige vagtlæger og til sin kiropraktor skulle have forklaret, dels at generne var startet et sted mellem 7 og 10 dage før den 2. september 2009, dels at der ikke var noget traume.

Endelig fremgår det af Retslægerådets besvarelse, at ^A

har en for sin alder usædvanlig degenereret lænderyg, og at man ikke kan forvente, at en skade som beskrevet i sig selv er egnet til at udløse en traumatisk diskusprolaps.

Retten finder herefter, at **A** ikke har godtgjort, at han har været udsat for en arbejdsskade i arbejdsskadesikringslovens forstand.

Som følge heraf frifindes Ankestyrelsen.

Med hensyn til sagens omkostninger bemærkes, at sagsværdien er opgjort til 114.900 kr., og at **A** har fri proces. Sagsomkostningerne fastsættes herefter til 40.000 kr., som Statskassen skal betale til Ankestyrelsen.

Thi kendes for ret:

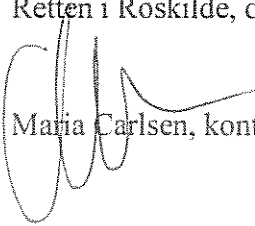
Sagsøgte, Ankestyrelsen, frifindes.

Inden 14 dage skal Statskassen betale 40.000 kr. i sagsomkostninger til Ankestyrelsen.

Ole Stryhn
dommer

/maca

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Roskilde, den 28. oktober 2016.

Maria Carlsen, kontorfuldmægtig